

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 33T/38/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112010368
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pamela Záleská
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2012:4112010368.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, samosudcom Mgr. Pamelou Záleskou, v trestnej veci obžalovaného A. E. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Nitre dňa 28.11.2012 takto

r o z h o d o l :

obžalovaný
A. E. , narodený XX.XX.XXXX v U.,
trvale bytom U., W. č. XXX/XX,
prechodne bytom U., M. XXX/X,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e :

dňa 14.08.2010 v čase približne o 23.30 hodine v obci U., na ulici M. XXX, v záhrade rodinného domu fyzicky napadol F. R. tým spôsobom, že ho zozadu chytil oboma rukami a odhodil do kríkov a následne mu skočil na ľavú časť hlavy, čím poškodenému F. R. spôsobil zranenie, a to zlomeninu spodiny očnénice vľavo, zakrvácanie čeľustnej dutiny vľavo, zakrvácanie spojivky oka vľavo, pohmoždenie hrudníka s celkovou dobou liečenia a práceneschopnosti od 16.08.2010 do 26.09.2010,
t e d a :

inému úmyselne ublížil na zdraví,

t ý m s p á c h a l :

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona nezistiac žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona a zistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa zaraďuje na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku sa poškodení:

1/ F. R., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom U., D. XXX/XX,

2/ Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Bratislava, Einsteinova 25, IČO: 35 942 436, pobočka Nitra, so sídlom Nitra, Cintorínska 5,

odkazujú s ich nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ŏ v o d n e n i e :

Na základe obžaloby Okresného prokurátora v Nitre prejednal súd trestnú vec proti obžalovanému A. E. a dňa 28.11.2012 na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania, výsluchom poškodeného F. R., výsluchom svedkov D. G. a M. R., prečítaním výpovedí svedkov C. E., D. R. a G. N. z prípravného konania, prečítaním znaleckého posudku znalca G.. C. G. a prečítaním listinných dôkazov.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný A. E. sa na hlavné pojednávanie nedostavil napriek tomu, že jeho termín bral na vedomie dňa 02.11.2012, teda riadne a v dostatočnom časovom predstihu pred jeho konaním. Súdu svoju neúčast' žiadnym spôsobom neospravedlnil, nepožiadaval o odročenie hlavného pojednávanie a ani sa nevyjadril, že by chcel byť na hlavnom pojednávaní prítomný.

Keďže obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa o skutku, ktorý je predmetom obžaloby, v prípravnom konaní, obžaloba Okresného prokurátora mu bola riadne doručená a zároveň bol súdom na hlavné pojednávanie riadne a včas predvolaný, pričom na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti bol upozornený (v predvolaní na hlavné pojednávanie) a súd mal za to, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného (§ 252 odsek 2 Trestného poriadku), súd vykonal hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti a výpovede obžalovaného postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku prečítal.

Z výpovede obžalovaného zo dňa 14.10.2011 súd zistil, že dňa 14.08.2010 boli u nich na návšteve poškodený F. R. a svedok D. G., všetci popíjali, rozprávali sa, nič zvláštne sa neudialo. R. sa potom začal rozkrikovať, búchať po stole, porozbíjal poháre a stôl zlomil, tak mu privolal taxík a chcel, aby odišiel. Potom sa poškodený aj svedok postavili a začali obaja do neho sácať a nadávať mu, sotili ho do oceľových stavebných kôz, v dôsledku čoho spadol na štrk. Svedok G. pokračoval v útokoch na neho, naťahovali sa, šklbali sa za šaty, dostal od G. nejaké dve rany do hlavy, a preto sa nejedovala a povedal G., aby vypadol aj s poškodeným R.. V tom ho jeden z nich schmatol za krk, obaja s ním trhali a niektorý z nich ho opakovane udierali do hlavy. Vtedy vyšla von jeho mama a začala kričať, že ak neprestanú, zavolá políciu. G. sa vtedy zobral a odchádzal preč, smerom k bráne, ale R. do neho stále doskakoval, bol na ňom zavesený a keďže sa ho potreboval striasť, tak sa mu podarilo uvoľniť tým, že R. prehodil bokom od seba a ten spadol zo schodov do ružových kríkov, kde boli ešte aj nejaké železá z plotu. Na to sa R. postavil a odišiel preč. Do privolaného taxíku nenastúpili, obaja sa mu ešte vyhrážali, že ho dostanú do basy.

Zo zápisnice o konfrontácii medzi obžalovaným a poškodeným F. R., vykonanej dňa 18.10.2011, ktorú súd na hlavnom pojednávaní prečítal postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku ako ďalšiu výpoveď obžalovaného ku skutku, vyplynulo, že každý z konfrontovaných zotrval na svojej verzii skutku, teda obžalovaný napadnutie poškodeného nepoprel, ale tvrdil, že sa len bránil a poškodeného hodil do kríkov, zatiaľ čo poškodený R. spresnil, že obžalovaný ho aj po dopadnutí do kríkov na zemi ešte udrel. Poškodený F. R. na hlavnom pojednávaní ku skutku uviedol, že v ten deň prišiel na návštevu s D. G. pozrieť sestru a sestrinu dcéru, a keďže 13.08. mal meniny, chceli si vypiť. Obžalovaný spal, oni sedeli na terase a pili s G., pretože sestra vôbec nepije. Keď sa obžalovaný zobudil, prisadol si k nim a tiež pil. Nakoľko G. mal trochu viac vypité a potreboval si ľahnúť, chcel ísť dovnútra domu, načo mu však obžalovaný začal vykrikovať, že si to neželá a kázal mu, aby z jeho domu vypadol, v dôsledku čoho sa G. zastal a povedal obžalovanému, že ak vyhadzuje G., tak že tam nebude ani on a pôjde radšej s ním. Ako odchádzali smerom ku bráne, obžalovaný na neho zozadu skočil, zavesil sa na neho a potom ho hodil do kríkov s tým, že následne na neho skočil, a to nohou na ľavú stranu hlavy a zrejme aj na hrudník, ale konkrétnejšie ten útok popísať nevedel, lebo nebol schopný to vnímať, bol tým útokom zaskočený. Po útoku vstal a šiel z domu preč smerom k G. na ulicu. Tam mu nejaká pani, ktorú nepozná, podala ľad, ktorý si priložil na oko, ktoré ho veľmi bolelo a počkali na políciu, ktorú privolal D. G.. Títo ho odviezli na ošetrovanie, ale keďže slúžil iba jeden lekár, nechcel tam čakať, pretože si nemyslel, že zranenia sú až také vážne a šiel domov. Na druhý deň ho veľmi bolel celý hrudník, prišlo mu zle, odpadol a z toho dôvodu mu bola privolaná zdravotnícka pomoc a bol odvezený do Nitry na ošetrovanie.

Poškodený dodal, že s obžalovaným nikdy v minulosti nemal žiadne rozpory ani konflikty, a to ani v deň, keď sa stal skutok a teda nevedel uviesť dôvod, pre ktorý ho takto napadol. Útoku obžalovaného sa nebránil, nemal sa ako. Jeho útok bol úplne nečakaný.

Svedok D. G. na hlavnom pojednávaní ku skutku uviedol, že v ten deň prišiel s F. na návštevu k jeho sestre, boli pozvaní, po príchode obžalovaný spal, oni boli vonku, popíjali. Keď obžalovaný vstal, odišiel niekam preč s F., za nejaký čas sa spolu vrátili, znova všetci popíjali a potom ho začal obžalovaný napádať, v dôsledku čoho už svedok nechcel na mieste zotrvať a F. sa rozhodol, že odíde s ním. Pri odchode obžalovaný F. napadol, on ale toto napadnutie nevidel, nakoľko odchádzal z domu na ulicu von a následne len zistil, že F. má nejaké zranenia, tak zavolať políciu. Než policajti prišli, nejakí susedia dali F. na oko ľad, následne ich polícia odviezla.

Vzhľadom na rozpory vo výpovediach svedka súd postupom podľa § 264 odsek 1 Trestného poriadku prečítal časť jeho výpovede z prípravného konania a svedok k rozporom uviedol, že skutok si už tak podrobne nepamätal, preto pokiaľ vyšetrovateľovi uviedol, že počul a videl, ako sa obžalovaný s poškodeným handrkujú a že obžalovaný prudko sotil poškodeného, ktorý spadol na zem a obžalovaný na neho následne skočil, tak je to pravda, stalo sa to tak.

Dodal, že s obžalovaným pred odchodom z jeho domu nemal žiadny konflikt a aby k žiadnemu konfliktu neprišlo, rozhodol sa radšej z jeho domu odísť.

Svedkyňa M. R. na hlavnom pojednávaní ku skutku uviedla, že F. R. a D. G. prišli k nim asi 14. augusta, nakoľko F. mal deň predtým meniny. Keď prišli, obžalovaný spal, pretože už predtým bol opitý, tak si potreboval ľahnúť, oni zatiaľ sedeli vonku, obžalovaný potom prišiel za nimi. Po nejakom čase obžalovaný a F. odišli do krčmy, doniesli ďalšiu fľašu a ďalej pili, pričom v tomto čase D. G. spal vnútri v dome, lebo mal už viac vypité a potreboval si tiež ľahnúť, toto mu dokonca sám obžalovaný umožnil. D. spal asi dve hodiny. Keď sa vrátil obžalovaný s F. z krčmy a D. G. vstal, začal ho obžalovaný vyhadzovať z domu, načo sa ho F. zastal a povedal obžalovanému, že keď vyhadzuje D., tak on pôjde teda preč s ním, načo videla, že obžalovaný F. R. napadol, sotil ho do kríkov, ale nič viac nevidela. Y. predtým volal obžalovaný F. a D. taxík, ale polícia prišla skôr, zobrala ich na výsluch do Zlatých Moraviec.

Keďže svedkyňa sa odchyľila od svojich skorších výpovedí, súd podľa § 264 odsek 1 Trestného poriadku prečítal časť jej výpovede z prípravného konania a svedkyňa k rozporom uviedla, že pokiaľ uvádzala vyšetrovateľovi, že obžalovaný do F. R. silno sotil rukami, tak je to pravda, pre odstup času si to už tak dobre nepamätala.

Dodala, že si nie je vedomá toho, že by obžalovaný s D. G. a F. R. mali v deň skutku nejaký konflikt alebo hádku, nič také sa nestalo, ale obžalovaný sa s D. G. nemali moc v láske.

Z výpovedí svedkov, prečítaných na hlavnom pojednávaní podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku, súd zistil, že svedkovia G. N. a D. R. pri skutku samotnom neboli, tento nevideli a svedok C. E. videl iba hádku a napadnutie obžalovaného poškodeným a svedkom G. vnútri v dome, avšak čo sa stalo vonku pred domom nevidel, pretože tam tiež nebol.

Zo znaleckého posudku č. 301/2011 G.. C. G., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia, ktorý súd prečítal na hlavnom pojednávaní podľa § 268 odsek 2 Trestného poriadku, súd zistil, že poškodený F. R. utrpel zlomeninu spodiny ľavej očnice, zakrvácanie do ľavej čelustnej dutiny a do spojivkového vaku ľavého oka, pomliaždenie ľavej strany hrudníka, pričom išlo o tupé poranenie oblasti lebky, ľavej tvárovej časti, okolia ľavej očnice a násilie dosahovalo strednú intenzitu a mohlo byť spôsobené úderom päťou. Znalec predpokladal, že v danom prípade sa jednalo o aktívne tupé násilie. Poškodeného nebolo nutné hospitalizovať ani operovať, zranenia u poškodeného nezanechajú trvalé následky. Poškodený bol práceneschopný a liečil sa od 16.08.2010 do 26.09.2010.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil aj ostatný obsah trestného spisu, z neho najmä prečítal na vec sa vzťahujúce listinné dôkazy, teda odborné vyjadrenie, lekársku správu, doklad o práceneschopnosti a nálezy, odpisy registra trestov, správy zo Sociálnej poisťovne, zo zdravotnej poisťovne Dôvera, z Ústrednej evidencie priestupkov a z Okresného riaditeľstva PZ Nitra ako aj pripojené súdne spisy Okresného súdu Nitra, vedené pod sp. zn. 4T/92/2010, 5T/167/2005 a 1T/93/2008.

Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplynulo, že tento bol doposiaľ viackrát súdne trestaný, naposledy v roku 2010 rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/92/2010, kedy mu bol uložený nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov pre prečin výtržníctva a prečin ublíženia na zdraví, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s

minimálnym stupňom stráženia, pričom rozsudok bol vyhlásený dňa 26.07.2010 a v ten istý deň aj nadobudol právoplatnosť. Uvedeným rozsudkom zároveň prišlo k zrušeniu výroku o treste uloženého rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 1T/93/2005.

Obžalovaný v čase do spáchania skutku nebol priestupkovo prejednávaný, z miesta bydliska hodnotený nebol.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán a z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že skutok sa stal tak, ako bolo uvedené v skutkovej vete obžaloby.

Keďže obžalovaný sa dokazovania na hlavnom pojednávaní nezúčastnil, súd pri ustálení jeho viny vychádzal z jeho výpovedí z prípravného konania a tiež z výpovedí poškodeného a svedkov. Takto mohol nado všetky pochybnosti dospieť k záveru, že dňa 14.08.2010 obžalovaný poškodeného bez zjavného dôvodu fyzicky napadol, a to nečakane zozadu, keď ho odhodil do kríkov, následne na neho skočil, čím mu spôsobil zranenia v oblasti tváre a hrudníka.

Skutočnosť, že obžalovaný sa s poškodeným v kritický deň stretol a aj dostal do fyzického konfliktu, vyplynula z výpovede nielen samotného obžalovaného, ale aj z výpovede poškodeného, ktorý v tejto súvislosti vypovedal viackrát, a to nemenne a tiež z výpovedí svedkov D. G. a M. R.. Poškodený a títo svedkovia navyše zhodne vypovedali aj ohľadne toho, že obžalovaný v podstate vyzval svedka G., aby opustil jeho dom, čím ukončil návštevu svedka vo svojom dome a keď sa k odchodu z domu ku svedkovi G. pridala aj poškodený, obžalovaný ho pri odchode fyzicky napadol spôsobom, ktorému sa poškodený nemohol, a teda ani nedokázal brániť. Spôsob napadnutia opísal jednak sám poškodený, avšak súd mal okolnosti a spôsob napadnutia za preukázané aj výpoveďou svedka D. G., ktorý zhodne s poškodeným uviedol, že obžalovaný najskôr do poškodeného sotil rukami v oblasti ramien poškodeného, čo videla aj svedkyňa M. R., pričom všetci traja svedkovia ako aj sám obžalovaný zhodne uviedli, že následne poškodený spadol na zem do kríkov. Súd ďalej hodnotiac výpovede poškodeného a svedka D. G. dospel k záveru, že zranenia poškodeného v oblasti tváre, najmä na oku ako aj zranenia v oblasti hrudníka, mu vznikli pokračujúcim útokom obžalovaného, keď tento na poškodeného po jeho páde na zem ešte skočil.

V nadväznosti na tieto okolnosti mali hodnotu ďalších jednoznačne usvedčujúcich dôkazov nielen listinné dôkazy deklarujúce druh a rozsah zranení poškodeného (lekárska správa a nálezy), ale aj znalecký posudok G.. C. G., z ktorých vyplynulo, že poškodený utrpel zranenia v dôsledku pôsobenia tupého aktívneho násillia strednej intenzity, ktoré podľa znalca mohli vzniknúť spôsobom, ktorý popísal poškodený.

Pokiaľ išlo o obranu obžalovaného, ktorý síce nepopieral potýčku s poškodeným, ale od začiatku tvrdil, že poškodeného po páde do kríkov už ďalej nenapádal a aj pred jeho pádom do kríkov sa len bránil jeho útokom a potreboval ho zo seba striasť, tak tejto súd neuveril a považoval ju za výlučne účelovú, nakoľko túto verziu obžalovaného nikto zo svedkov ani čo i len v časti nepotvrdil a z vykonaného dokazovania bolo tiež zrejme, že obžalovaný bol v čase útoku podľa výpovedí svedkov pod vplyvom alkoholu, a teda je pravdepodobné, že udalosti ohľadne odchodu poškodeného a svedka zo svojho domu vnímal v rozpore so skutočnosťou a snažil sa ich opisovať vo svoj prospech, keď sa prezentoval v pozícii napádanej a brániacej sa obeť. Obranu obžalovaného, založenú aj na jeho tvrdení, že napadnutie poškodeným a svedkom mu mala dosvedčiť aj jeho matka, nebolo možné vyvodiť ani z listinného dôkazu zabezpečeného súdom z Okresného riaditeľstva PZ v Nitre, nakoľko týmto sa nepreukázalo, že by matka obžalovaného ohlasovala priestupok (nevhodné správanie poškodeného a svedka D. G. v deň skutku v dome obžalovaného), nakoľko matka obžalovaného nebola políciou nikdy k tomuto vypočutá a vypočutými osobami ani nebola spomenutá.

Zo všetkých týchto dôvodov súd uznal obžalovaného za vinného zo spáchania skutku tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, vrátane právnej kvalifikácie, pretože v konaní bolo nepochybne preukázané, že skutok spáchal obžalovaný a že tento svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona tak po stránke subjektívnej ako i objektívnej.

Súd konanie obžalovaného vyhodnotil z hľadiska úmyslu podľa § 15 písmeno a) Trestného zákona ako úmysel priamy, keď obžalovaný chcel svojim konaním porušiť záujem chránený Trestným zákonom (život a zdravie iného), berúc do úvahy okolnosti, za akých obžalovaný skutok vykonal a skutočnosť, že nebolo pochybností o jeho v plnom rozsahu zachovaných rozpoznávacích schopnostiach v čase skutku. Obžalovaný teda podľa názoru súdu už v čase, keď poškodeného napadol zozadu a nečakane, vedel, že tento nemusí udržať rovnováhu, spadne na zem a tiež vedel, že ak skočí na poškodeného, ležiaceho bezbranne na zemi, a to na jeho hlavu a hornú časť tela, môže mu spôsobiť zranenia, respektíve ublížiť mu na zdraví.

V danom prípade išlo o prečin, ktorého závažnosť bola daná spôsobom vykonania činu, intenzitou použitého násillia, rozsahom a druhom spôsobených zranení, tiež mierou zavinenia obžalovaného, pričom závažnosť konania bola zvýšená o skutočnosť, že obžalovaný sa konania dopustil vo veľmi krátkom čase po nadobudnutí právoplatnosti predchádzajúceho rozsudku, ktorým bol odsúdený za obdobný úmyselný trestný čin.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až odsek 4 Trestného zákona a bral tak do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného ako aj možnosť jeho nápravy.

Súd prihliadol na osobné pomery páchatel'a a zistenie, že tento bol doposiaľ viackrát súdne trestaný a že v podstate ide o kriminálne závadovú osobu, ktorá sa pravidelne dostáva do konfliktu so zákonom. Z poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Trestného zákona súd u obžalovaného žiadnu nezistil. Z priťažujúcich okolností uvedených v § 37 Trestného zákona súd prihliadol práve na okolnosť uvedenú pod písmenom m), a to s poukazom na to, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. S prihliadnutím na pomer týchto okolností súd s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona zvýšil dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu a obžalovanému potom ukladal trest odňatia slobody podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona (sadzba na šesť mesiacov až dva roky), v rozpätí upravenej - sprísnenej trestnej sadzby, teda vo výmere na jeden rok až dva roky.

Súd po vyhodnotení vyššie uvedených okolností dospel k záveru, že účel trestu podľa § 34 Trestného zákona ako v oblasti generálnej tak aj v oblasti individuálnej prevencie bude v prejednávanej veci u obžalovaného dosiahnutý jedine uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody, a to na samej spodnej hranici sprísnenej trestnej sadzby vo výmere jeden rok, pričom tak urobil tiež preto, že obžalovaný sa posudzovaného skutku preukázateľne dopustil len devätnásť dní potom, ako bol Okresným súdom Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 4T/92/2010 právoplatne odsúdený za obdobný úmyselný trestný čin.

Zároveň súd rozhodol, že na výkon uloženého trestu zaraďuje obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (§ 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona).

Keďže súd nemal postačujúce a nepochybné podklady preukazujúce dôvodnosť a najmä výšku škody spôsobenej trestným činom obžalovaného a k vyriešeniu tejto otázky by bolo potrebné vykonať ešte ďalšie dokazovanie, vykonávanie ktorého by presiahlo potreby trestného konania a podstatne by ho predĺžilo, odkázal oboch poškodených - ako F. R., tak aj Dôveru zdravotnú poisťovňu, a.s., s ich nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.